

У име Оца и Сина и светога Духа!

Обилна благодат дошла је, браћо и сестре, излила се ових дана на ову свету обитељ посвећену преподобном Јустину Ћелијском. Онако као што каже у Светом Писму да Бог даје благодат на благодат и даје радост на радост и да нико те радости не може од нас узети. Јуче имадосмо овде велико славље, хиротонију новог хорепископа владике Наума, са мноштвом народа, са мноштвом служитеља Божијих, са много благодати Божије која се осећала на свакоме кораку ове свете обитељи.

Данас, ево нова благодат, нова милост Божија. Овај манастир добија једнога новог сабрата, до сада брата Ненада од сада оца Никиту, који је, чули сте, оставио свет и све што је у свету и кренуо за Господом јер је чуо речи Његове: „*Ко хоће за Мном да иде, нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за Мном.*“ Он је то учинио пре неколико година, припремао се у овој светој обитељи за овај узвишени моменат и дочекао га. Његова радост и наша радост је непомућена данас. Чули сте какве је завете дао отац Никита, завете које човеку самом није могуће испунити јер превазилазе наше људске моћи. Зато је нови монах на свако питање одговарао, не онако самоуверено као што ми у свету углавном говоримо: „Да, хоћу, могу“ и тако даље, него је говорио: „Да, али са Божијом помоћи.“ Ништа без Божије помоћи не можемо у животу своме чинити, по речи Господњој: „*Без Мене не можете чинити ништа.*“ Ништа добро, ништа спасоносно, ништа велико у духовном смислу. А шта можемо чинити без Њега? Само грех. Али за грехе које чинимо без Њега и за које се кајемо, постоји и опраштање. Јер Господ је рекао: „*Ко затражи опроштај - опрости му.*“ Седам пута седамдесет на дан опраштати грешнику ако се каје.

Монашки живот јесте живот покајника. Монаштво јесте двоструко покајање. То није ствар тренутка, није ствар момента, није ствар дана или месеца, него целог живота. А то значи да је монах увек свестан своје слабости, својих грехова, својих немоћи и осећаја потребе Божије у своме животу. То је, дакле, покајање, свест о својим гресима, кајање за њих и борба да их не понављамо. Јер без те решености да се боримо са својим гресима, са својим искушењима, покајање неће донети жељенога плода.

Ето, браћо и сестре, данас уочи празника Светог Јустина Ћелијског, коме је овај храм и посвећен, доживели смо ову духовну радост, једног новог монаха, једног новог молитвеника пред престолом Божјим, не само за себе, за своју братију, него за све нас и за цео наш многострадални, христоносни али и многогрешни народ српски. Његово је да се моли за нас, а наше је да се молимо и за себе и за њега да га Господ укрепи на овоме крстоносном путу, да му дарује духовне и физичке снаге да истраје до краја и испуни све ово што је Богу обећао пред анђелима и пред људима.

А сутра, сутра нова благодат, ново славље, празник Светог Јустина Ћелијског. Биће овде, такође, веома свечано прослављено. Његово тело је недалеко одавде у манастиру Свети Архангела код Ваљева, али је он духом и овде. И не само овде него и свуда где се

православни хришћани моле и призивају њега у помоћ. Као и свим осталим светитељима Божијим светом Николи се моле људи по целом земаљском шару и то Свети Николај чује и свима излази у сусрет, услишава њихове молитве уколико су, наравно, искрене. А ми се трудимо да наше молитве свима светитељима, па и оцу Јустину, буду искрене и да се трудимо да и ми попут тих светитеља Божијих, који су Богу угодили, да се и ми трудимо у нашем животу овде, да испунимо Јеванђеље Христово, да извршимо заповести Његове и тиме се покажемо достојним потомцима наших славних светих предака Светог Симеона Мироточивог, Светог Саве, Светог владике Николаја, оца Јустина, Светог кнеза Лазара и многих, многих других из рода нашега који Богу угодише и животом својим посведочише своју веру православну.

Да и ми останемо у тој вери, браћо и сестре, да се трудимо целог живота, да та вера наша остане чиста, непомућена, неупрљана, неискварена и да тој вери учимо наше млађе, нашу децу и омладину, да би се име Божије на прави начин славило у нашем народу док је света и века. Нека Господ благослови све вас, који сте дошли вечерас на ову нову свечаност и нека Господ дадне снаге и нашем оцу Никити, свима вама да Господу угодимо и да нас Он прими у Царство Своје Небеско, када пођемо одавде, да и ми тамо са свима Светима слаavimo Њега, чудесног Господа Христа, са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. **Амин.**